

Beste stadsgenoten,

Voor de tweede keer in een jaar tijd spreek ik u toe naar aanleiding van terroristische aanslagen in Parijs. Ik sta hier niet omdat ik mij verantwoordelijk voel voor de daden van idioten, maar ik sta hier wel omdat ik mij verantwoordelijk voel voor mij stad. De stad waarin ik geboren en getogen ben, de stad waarin ik 31 jaar geleden ter wereld kwam in het Sint Jans Gasthuis, de stad die mij samen met haar inwoners zoveel moois heeft gebracht!

Maar het is niet alleen mijn stad, het is ook de stad van de vele gastarbeiders die in de jaren 60 en 70 naar Nederland zijn gekomen om hier hard te werken, die hier vervolgens een leven hebben opgebouwd en zijn gebleven...omdat ze Weert ook als hun stad zien!

En dan is daar het moment dat de ene brandhaard na de andere de wereld in verwarring achterlaat!

Het moment dat ik mij na de aanslagen in Libanon en Parijs heb afgevraagd: "Is dit de wereld waarin wij leven?"

Het moment waarop ik vrouwen met een hoofddoek sprak die zeiden dat ze het weekend van de aanslagen in Parijs maar thuis zijn gebleven omdat ze zich konden voorstellen dat Nederlanders nu liever niet met Moslims geconfronteerd wilden worden.

Het moment waarop Moslimjongeren mij aanspraken en zich afvroegen waarom de wereld niet massaal achter Libanon ging staan - de dag voorafgaande aan de aanslagen in Parijs - omdat IS ook daar een aanslag had gepleegd en meer dan 40 mensen het leven heeft ontnomen.

Het moment dat ik Nederlanders sprak die zich afvroegen of het daadwerkelijk de Islam is die oproept tot dit soort acties.

Maar ook het moment waarop ik even het gevoel heb gehad, misschien is het beter als ik terugga naar Marokko, want ik weet niet wat voor toekomst mij hier nog te wachten staat als Moslim zijnde in een niet-Islamitisch land. En als dat gevoel mij al bekruipt, dan heeft dat gevoel van verwarring ook anderen in hun greep gehad.

Ik sta hier vanavond dan ook omdat er heel veel Weertenaren zijn met een Islamitische achtergrond die zich wel degelijk willen uitspreken tegen terreur. Ik voel dan ook de morele plicht om dat namens deze mensen te doen, omdat zij niet het publieke podium hebben dat ik wel heb.

Ik voel het ook als mijn morele plicht om tegen de vrouwen die zich afvragen of ze zich nu wel zichtbaar met een hoofddoek buiten kunnen vertonen te zeggen dat dat kan, omdat wij in onze stad op een respectvolle manier met elkaar omgaan en discriminatie in welke vorm dan ook niet tolereren.

Maar het is ook mijn morele plicht om met de Moslimjongeren het gesprek aan te gaan die spreken over de 'dubbele standaard' als het gaat om solidariteit van de wereld na een terroristische aanslag, want ieder mensenleven is evenveel waard! Dit gesprek moeten wij met elkaar aangaan en deze groep mogen wij absoluut niet verliezen als gesprekspartner.

En ik voel het ook als mijn morele plicht om de vele Nederlanders die ook verward zijn en zich afvragen of het toch niet de Islam is die oproept tot terreur te zeggen dat bijvoorbeeld Marokko ook continu wordt bedreigd door IS, dat meer dan 80% van de slachtoffers van IS Moslims zijn, de meeste terroristische aanslagen door IS in de Islamitische landen worden gepleegd, dat meer dan 1.5 miljard mensen in de wereld Moslim zijn en het niet zo kan zijn dat door een kleine groep idioten alle Moslims over 1 kam worden geschoren.

Terreur is iets wat ons allen treft en waar wij als mensheid in z'n geheel het slachtoffer van zijn. Juist nu mogen wij ons niet laten verdelen, juist nu moeten wij met elkaar in dialoog blijven en de handen ineen slaan, want als wij dat niet doen en elkaar verliezen dan hebben de terroristen hun doel bereikt...en dat gun ik ze niet!

Stadsgenoten, is dit de wereld waarin wij leven? Ja dit is de wereld waarin wij leven, de wereld waarin vele Weertenaren zich iedere dag als vrijwilliger inzetten voor onze ouderen, voor onze zieken en ook voor onze nieuwe inwoners op het AZC. Dat is de wereld waarin ik wil leven, de wereld waarin mensen voor elkaar klaarstaan ongeacht godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht, geaardheid of op welke grond dan ook! En in die wereld wil ik leven, in mijn stad Weert!

Ik wil afsluiten met een vers: "Dat wie ook een mens/leven doodt, het is alsof hij de gehele mensheid bij elkaar heeft gedood, en voor hem, die iemand een leven redt, het is alsof hij de gehele mensheid het leven heeft gered". Dit vers komt uit de Koran!

Ik dank u voor uw aandacht!

F. Kadra